

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Częstochowa 24 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Piotr Sikora (spr.)

Sędziowie: SO Marzena Pok

Ławnicy: Regina Lis

Barbara Ziębacz

Małgorzata Cyprych

Protokolant: Edyta Wagner

przy udziale Przemysława Głębiewskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej Częstochowa – Północ w Częstochowie po rozpoznaniu na rozprawach w dniach: 23 stycznia, 30 stycznia, 5 marca, 23 czerwca i 17 września 2020 roku sprawy **L. H.**, syna A. i J. z domu Z., urodzonego (...) w O. oskarżonego o to, że:

w dniu 24 listopada 2018r w C., działając w zamiarze bezpośrednim, usiłował dokonać zabójstwa M. M. (1), poprzez zadanie nożem ciosów w okolice głowy, klatki piersiowej oraz brzucha penetrujące do jamy opłucnowej i jamy brzusznej, czym spowodował obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, otarcia naskórka prawego kolana, otarcia naskórka oraz wybroczyny krwawej lewego łuku brwiowego, trzech głębokich ran cięto – szarpanych okolicy potylicznej, prawej małżowiny usznej, prawego łuku brwiowego oraz okolicy prawego kącika ust, rany klutej bocznej, dolnej, lewej strony klatki piersiowej penetrującej do lewej jamy opłucnowej, rany klutej lewego górnego kwadrantu jamy brzusznej o skośnym przyśrodkowym przebiegu penetrującej do jamy otrzewnowej z krwotokiem do jamy otrzewnowej i wstrząsem krwotocznym, odmokrwiaka lewej jamy opłucnowej, które to obrażenia spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na wdrożone właściwe leczenie i pomoc lekarską tj. czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11§2 kk

orzeka:

1. Oskarżonego **L. H.** uznaje winnym dokonania czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tą zmianą, że działał on w zamiarze ewentualnym, który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstw z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 14 § 1 kk w związku z art. 148 § 1 kk w związku z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (osiem) lat pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu **L. H.** na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od 27 listopada 2018 godz. 8.00 do 18 grudnia 2018 godz. 15.00 oraz od 16 maja 2019 roku godz. 12.30 do dnia 16 maja 2019 roku godz. 18.15;
3. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego **L. H.** na rzecz M. M. (1) kwotę 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
4. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić M. B. (1) dowód rzeczowy w postaci siekierki z rękojeścią przechowywany w magazynie dowodów rzeczowych tutejszego Sądu poz.(...);

5. na podstawie § 4 ust 3 w związku z § 17 ust. 1 pkt 2 , § 17 ust. 2 pkt 5 i § 20 przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. B. (2) kwotę 1 697,40 zł (jeden tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem złotych czterdzieści groszy) tytułem wynagrodzenia za świadczenie z urzędu pomocy prawnej dla pokrzywdzonego M. M. (1), która to kwota zawiera należny podatek VAT;

6. Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **L. H.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 600 zł. (jeden tysiąc sześćset) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 2 663,51 zł . (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt jeden groszy) tytułem całości wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w związku z rozpoznaniem jego sprawy.

.....

/ SSO Marzena Pok / /SSO Piotr Sikora/

.....

/ Regina Lis // Barbara Ziębacz // Małgorzata Cyprych /

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 150/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. H.	popelnienie w zamiarze ewentualnym czynu opisanego w części wstępnej wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 24 listopada 2018r M. M. (1) wyszedł przed blok w jakim mieszka z zamiarem nastraszenia osób, które chwilę wcześniej rzuciły w obudowę jego balkonu butelką. Ze sobą miał gruby kij jakiego używał do ćwiczeń. Był zdenerwowany i pobudzony. Wymachując kijem głośno krzyczał wyzywając osoby, które według niego schowały się a które podejrzewał o to, że rzuciły butelką w jego balkon.</p> <p>M. przed blokiem spotkał jego sąsiad E. M. i chwilę z nim rozmawiał próbując dowiedzieć się co tak zdenerwowało M. ten mówił coś o rozbitej o balkon butelce. W trakcie ich rozmowy z klatki w jakiej znajduje się mieszkania oskarżonego</p>	zeznania świadka M. M. (1)	158- 163,204-205,370, 405-406, 407	

wybiegł Ł. H. trzymając w dłoni nóż. Kiedy podbiegał do stojących na chodniku M. i M., M. stojąc za M. klepnął go w ramię a kiedy ten się do niego odwrócił, Ł. H. dwukrotnie ugodził go nożem w lewą stronę klatki piersiowej i brzuch. Zdarzenie przemieściło się na odległość kilkunastu metrów na jezdnię przed blokiem. Tam przy metalowej blokadzie parkingowej M. upadł na ziemię a H. uderzał go w głowę i kopał. Po jakimś czasie M. podniósł się z ziemi i poszedł do swojego domu a oskarżony H. poszedł i M. poszli za blok.

Na skutek uderzeń nożem i pięścią oraz kopania M. M. (1) doznał obrażeń ciała w postaci: stłuczenia głowy, otarcia naskórka prawego kolana, otarcia naskórka oraz wybroczyny krwawej lewego łuku brwiowego, trzech głębokich ran cięto – szarpanych okolicy potylicznej, prawej małżowiny usznej, prawego łuku brwiowego oraz okolicy prawego kącika ust, rany klutej bocznej, dolnej, lewej strony klatki piersiowej penetrującej do lewej jamy opłucnowej, rany klutej lewego górnego kwadrantu jamy brzusznej o skośnym przyśrodkowym przebiegu penetrującej do jamy otrzewnowej z krwotokiem do jamy otrzewnowej i wstrząsem krwotocznym,

odmokrwiaka lewej jamy opłucnowej, które to obrażenia spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Do zgonu nie doszło gdyż pokrzywdzonemu w porę udzielono pomocy medycznej.		
zeznania świadka R. S.	20-21, 152-155, 372-373	
zeznania świadka A. G.	210-211, 446-447	
zeznania świadka A. M.	217-218, 408	
częściowo zeznania świadka E. M.	11, 48-53, 371-372	
zeznania świadka D. K.	68-71, 407	
zeznania świadków M. L. i Z. S.	k. 87-90, 407; 457-0-458	
Opinia sądowo-lekarska	119, 142 , 189 , 445-v-446-v	
protokół oględzin miejsca zdarzenia wraz ze zdjęciami	k. 4-5 (353 maszynopis) zdjęcia k. 118 (CD),	
protokół oględzin ciała oskarżonego wraz ze zdjęciami	41-42, zdjęcia płyta CD k. 187	
opinia biegłego lekarza co do obrażeń ciała oskarżonego i pokrzywdzonego	445-v-446-v	
protokół oględzin ubrań pokrzywdzonego	103-104 , zdjęcia płyta k. 183	

zeznania świadka M. B. (1)	6-7 (maszynopis k. 361), 59-61, 373-374		
dokumentacja medyczna dotycząca leczenia M. M.	koperta k. 200		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. H.	k. 76-77, 120, 369-0-370		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	Ł. H.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Zaatakowanie Ł. H. przez M. M. (1) siekierą, odebranie siekiery M. przez E. M.. Ograniczenie zajścia tylko do szarpaniny i bójki między H. i M. podczas których Oskarżony nie używał noża ani żadnego innego przedmiotu i nie spowodował u pokrzywdzonego ran kłutych i ciętych.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. H.	k. 76-77, 120, 369-0-370	
częściowo zeznania świadka E. M.	11, k. 48-53, 371-372		
2. OCena DOWOdów			

Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka M. M. (1)	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom M. M. (1). Zeznania pokrzywdzonego od momentu kiedy zdecydował się on na współpracę z organami ścigania są konsekwentne zarówno co do przebiegu zdarzenia jak i osoby sprawcy. Nigdy nie twierdził, że nie pamięta zajścia. Początkowo pokrzywdzony odmawiał organom ścigania udzielenia jakichkolwiek informacji o przebiegu zajścia wręcz stwierdzając, że nie chce aby organy te zajmowały się sprawą. Sam pokrzywdzony zeznając przed sądem stwierdził (k. 406) że początkowo nie chciał obciążać oskarżonego bo to sąsiad i miał zamiar samodzielnie odegrać się na nim . Zwraca uwagę, że bezpośrednio po zajściu pokrzywdzony nie tylko nie pozwolił powiadomić ani policji ani pogotowia ale mówił, że nie jest "konfidentem". Świadczą o tym zeznania świadków M. B. (1) , D. K. i M. L.. Również świadek S. potwierdził, że nawet po operacji pokrzywdzony mówił mu, że nie jest</p>	

"konfidentem". M. M. (1) był w przeszłości kilkakrotnie karany i odbywał karę pozbawienia wolności (k. 400-402, 414, 421, 425-426). Podobna postawa sprowadzająca się do braku współpracy z policją jest często prezentowana przez osoby hołdujące zasadom obowiązującym wśród osób ze środowiska przestępczego i byłych skazańców. W tym kontekście należy przytoczyć fragment zeznań wieloletniego przyjaciela pokrzywdzonego świadka D. K. "Nie chciał pograżać oskarżonego, bo M. nigdy nie sprzedaje na Policji" .

Matce mówił, że "ma szacunek na mieście" i nie będzie rozmawiał z policją.

Pokrzywdzony nawet matce i bliskiemu koledze D. K. nie opisywał szczegółów zajścia. Do K. powiedział tylko, że został pobity przez dwóch mężczyzn. W swoich zeznaniach wskazuje na E. M. jako na osobę czynnie biorącą udział w zajściu. Według pokrzywdzonego E. M. w chwili kiedy oskarżony z nożem w ręku podchodził do pokrzywdzonego klepnął go w ramię a kiedy odwrócił się w jego stronę oskarżony wykorzystał ten moment i wówczas zadał mu ciosy nożem. Mimo tego pokrzywdzony jako jedyne sprawce jego

	<p>pobicia i doznanych obrażeń wskazuje wyłącznie oskarżonego. Według opinii psychologa (k. 415-418), której Sąd dał wiarę M. M. (1) był osoba uzależnioną od alkoholu i środków psychoaktywnych a obecnie pozostaje w fazie abstynencji. Posiada cech organicznych zmian ośrodkowego układu nerwowego. Jego sprawność intelektualna jest w granicach normy. Biegły stwierdził u niego zaburzenia koncentracji i osłabienie pamięci przejawiające się w trudności do przypominania szczegółów zdarzeń. Według biegłego w chwili zdarzenia miał ograniczoną zdolność do postrzegania i zapamiętywania szczegółów zdarzenia co spowodowane było chwilową utratą przytomności i co do tych fragmentów zdarzenia do konfabulacji i uzupełniania braków własnymi interpretacjami. Zdaniem Sądu te ograniczenia w postrzegania pokrzywdzonego odnoszą się do tych fragmentów zdarzenia, których nie pamięta z uwagi na obrażenia jakich doznał natomiast nie odnoszą się do osoby sprawcy.</p>	
zeznania świadka M. L.	zeznania tego świadka są konsekwentne i w pełni	

	znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków K. i M. B. (1).	
zeznania świadków D. K. i Z. S.	zeznania tego świadka są konsekwentne i znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków L. i M. B. (1) oraz M. M. (1).	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. H.	w wyjaśnieniu oskarżonego Sąd dał wiarę jedynie w tym zakresie, że w dniu 24 listopada 2018 roku uderzył i kopnął pokrzywdzonego.	
częściowo zeznania świadka E. M.	zeznaniom świadka M. Sąd dał wiarę jedynie w tym zakresie, że w dniu 24 listopada 2018 roku widział jak pokrzywdzony będąc pobudzonym wyzywał nieokreślone osoby z powodu rozbicia butelki o jego balkon i następnie jak Ł. H. uderza i kopie pokrzywdzonego.	
dokumentacja medyczna dotycząca leczenia M. M.	Sąd dał wiarę dowodom w postaci dokumentów wskazanych w części 1.1 uzasadnienia. Zostały one sporządzone przez odpowiednie służby medyczne. Opinie natomiast zostały sporządzone przez biegłych lekarzy posiadających odpowiednie kwalifikacje do ich opracowania.	
zeznania świadka A. M.	Sąd fał wiarę zeznaniom świadka A. M.. Pokrywają	

	się one w zeznaniach Świadców M. i M..		
zeznania świadka M. B. (1) ----- zeznania świadka R. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. B. (1). Są one zgodne z zeznaniem pokrzywdzonego oraz świadków L. i K.. ----- Świadek S. przez okno widziała fragmenty zdarzenia. Nie rozpoznała ani osoby bitej ani bijącej gdyż pierwsza z nich leżała na ziemi a druga była zwrócona do niej tyłem. Jednak miejsce zdarzenia i sposób bicia pokrywają się z zeznaniem świadka M..		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego Ł. H.	Oskarżony H. w toku procesu nie prezentował jednolitego stanowiska co do stawianego mu zarzutu. W swoich pierwszych wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzutu wyjaśniając, że to M. trzymając w ręku dużą siekierę zaatakował go nią a on działając w samoobronie pobił się z	

M. po tym jak M. odebrał mu siekiere. Podczas posiedzenia arestowego oskarżony H. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyraził gotowość poddania się karze. Później przyznanie to tłumaczył tym, że pierwszy raz był w takiej sytuacji i nie chciał iść do więzienia. Wyjaśnienia oskarżonego H. sprowadzają się do tego, że przyznaje on iż pobił się z pokrzywdzonym uderzając go rękoma w głowę i twarz. ponadto mieli się poszarpać i podczas tej szarpaniny obaj mieli upaść na ziemię. Całe zdarzenie trwało krótko ok 30 sekund po czym obaj podnieśli się i rozeszli. Podczas przewodu sądowego oskarżony powtórzył swoje wyjaśnienia. Wyjaśnienia oskarżonego H. tylko z pozoru pokrywają się z zeznaniami świadka M.. Zgodne są tylko zasadnicza kwestie a mianowicie to, że M. zaatakował siekiere oskarżonego a ten się bronił uderzając go rękoma i kopiąc. oraz co do tego, że podczas zdarzenia oskarżony nie miał noża ani żadnego innego narzędzia, którym zadawałby rany pokrzywdzonemu.

Natomiast istotne szczegóły zdarzenia w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadka M. różnią się w sposób istotny a nadto

są sprzeczne z innymi dowodami. Odnosnie owych sprzeczności wskazać należy na tak istotne różnice w ich relacjach jak to, że:

- obaj odmiennie wskazują miejsce gdzie miało dojść do opisywanej bójki (oskarżony twierdzi, że było to na chodniku a przewrócili się na jezdnię tuż przy krawężniku chodnika) świadek M. twierdzi, że bili się na jezdni (parkingu) obok latarni;

- oskarżony H. twierdzi, że w chwili kiedy został zaatakowany siekierą szedł razem z M.. Świadek M. natomiast utrzymuje, że rozmawiał z M. i kiedy ten zobaczył nadchodzącego od strony klatki oskarżonego ruszył w jego kierunku aby go zaatakować siekierą;

- oskarżony twierdzi, że M. wyrwał z rąk M. siekierę a M., że podniósł ją z ziemi już w trakcie szarpaniny;

- oskarżony wyjaśnił (k.76) , że M. próbował go uderzyć siekierą "nagle ktoś machnął mi siekierą przed twarzą" podczas gdy M. twierdzi (k. 371-o) "M. nie zdążył zamachnąć się siekierą na oskarżonego gdyż on uniósł siekierę a ja w tym czasie go złapałem";

- oskarżony utrzymuje, że podczas szarpaniny z pokrzywdzonym obaj się przewrócili podczas gdy

M. utrzymuje, że na ziemię upadł tylko M..

Istotne rozbieżności w relacjach oskarżonego i świadka M. pojawiają się nie tylko w odniesieniu do przebiegu zajścia. Oskarżony wyjaśnił (k. 370) , że dopiero na komisariacie dowiedział się o tym, że M. doznał ran kłutych podczas gdy M. zeznał (k.52) , że już następnego dnia po zdarzeniu w rozmowie telefonicznej powiedział mu o tym, że pokrzywdzony z ranami od noża został zabrany do szpitala.

Odnosnie siekiery to tylko oskarżony i świadek M. utrzymują, że pokrzywdzony ją miał i atakował nią oskarżonego. Świadek M. twierdzi, że nie miał siekiery tylko kij. Świadek B. zaprzeczyła aby w ich domu była jakakolwiek siekiera oprócz kuchennego tasaka jaki został zatrzymany przez policję. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że pokrzywdzonego biegającego z siekierą i krzyczącego widziała świadek A. M. (nazwisko panińskie M.). Świadek ta stwierdziła, że widziała jakiegoś mężczyznę, który w ręku miał kij. Z miejsca i czasu tego zajścia oraz z zeznań pokrzywdzonego wynika, że mężczyzną tym był M. M. (1). Kolejny ze świadków - R. S. , obserwująca zajście z

okna widziała, że bijący mężczyzna trzymał w ręku kij a drugą ręką bił leżącą na ziemi osobę. Mimo poszukiwań przez policję (k. 33, 63-64, 66), żadnej siekiery (poza tasakiem kuchennym) ani w mieszkaniu pokrzywdzonego ani na miejscu zdarzenia i jego okolicach nie znaleziono.

W ocenie Sądu oskarżony i świadek M. starali się forsować wersję o zaatakowaniu oskarżonego przez pokrzywdzonego siekierą aby przedstawić zachowanie oskarżonego i świadka M. jako działania obronne. Zdaniem Sądu, oskarżony H. podczas zajścia odebrał pokrzywdzonemu kij i odchodząc zabrał go ze sobą. Zwraca uwagę, że E. M. bezpośrednio po zdarzeniu sam zgłosił się do przybyłych na miejsc policjantów mówiąc, że był świadkiem zajścia i od samego początku forsował wersję o próbie zaatakowania oskarżonego przez pokrzywdzonego siekierą. Podczas pierwszych zeznań świadek M. zataił przed policjantami że dobrze znał oskarżonego rzekomo zaatakowanego przez pokrzywdzonego. Fakt tego zatajenia przyznał przed Sądem (k. 371-v) tłumacząc, że nie chciał nikomu robić problemów. Zdaniem sądu E. M. w swoich

zeznaniach próbował ochronić znanego mu oskarżonego przed odpowiedzialnością za usiłowanie zbrodni i przedstawiać zajście jako wzajemną bójkę i to sprowokowaną przez pokrzywdzonego.

Pozostałe niekonsekwencje i sprzeczności w samych zeznaniach E. M. zostaną jeszcze opisane w części uzasadnienia poświęconej ocenie jego zeznań. Dość tu stwierdzić, że świadek M. sam twierdził, że brał czynny udział w zajściu i również z tego powodu mógł być zainteresowany tym aby swoje i oskarżonego zachowanie przedstawiać jako działania obronne. Istotne jest również zachowanie oskarżonego bezpośrednio po zajściu. W kontekście oceny wyjaśnień oskarżonego należy zwrócić uwagę na to, że do organów ścigania zgłosił się on dopiero na trzeci dzień po zdarzeniu. Z informacji na k. 24, 66 wynika, że począwszy od dnia zdarzenia policjanci kilkakrotnie próbowali porozmawiać z oskarżonym ale nie otwierano im drzwi. Zdaniem Sądu musiał wiedzieć, że był szukany przez policjantów. Oskarżony jak utrzymuje najdalej 30 minut po końcu zajścia wrócił do domu. W chwili

		<p>wizyty policjantów musiał zatem w nim być.</p> <p>Na koniec podkreślić należy, że podczas posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania oskarżony H. przyznał się do zarzutu usiłowania spowodowania u M. M. (1) ciężkich obrażeń ciała w tym ran kłutych i ciętych. Nawet wyraził wolę poddania się karze.</p>
<p>częściowo zeznania świadka E. M.</p>	<p>co do braku wiarygodności zeznań tego świadka aktualne są uwagi zamieszczone powyżej. Ponadto stwierdzić należy, że świadek M. będąc trzykrotnie przesłuchiwanym w postępowaniu przygotowawczym i sądowym inaczej przedstawiał szczegóły zajścia. Podczas pierwszego przesłuchania (k.11) nic nie mówi, żeby znał kogoś z mężczyzn uczestniczących z zdarzeniu. Nic nie mówi aby po zdarzeniu rozmawiał i palił papierosa z H.. Nic nie mówi o tym, że to on odłożył siekiere opierając ja o rynnę.</p> <p>Jeśli chodzi o zeznania tego świadka w postępowaniu sądowym stwierdzić należy, że świadek na początku swoich zeznań został uprzedzony o treści art. 183 § 1 kpk. Po tym</p>	

	<p>uprzedzeniu od samego początku dążył do tego aby odczytano mu jego zeznania z postępowania przygotowawczego twierdząc, że szczegółów nie pamięta. Dopiero na szczegółowe pytania udzielał odpowiedzi. Niekonsekwencje w jego zeznaniach z postępowania przygotowawczego oraz sprzeczności jego zeznań z wyjaśnieniami oskarżonego przedstawiono w części uzasadnienia dotyczącego oceny wyjaśnień oskarżonego.</p>		
A. G.	<p>zeznania A. G. nie miały znaczenie dla ustalenia przebiegu zdarzenia. Świadek nie widziała zdarzenia. Spotkała pokrzywdzonego gdy wchodził dla klatki schodowej i był bardzo pokrwawiony. Mówił, że został pobity ale nic nie mówił o przebiegu zdarzenia i o tym kto go pobił.</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	Ł. H.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>czyn oskarżonego wyczerpuje znamiona dwóch przestępstw, to jest zbrodni usiłowania zabójstwa opisanego w art. 13 § 1 kk w związku z art. 148 § 1 kk oraz zbrodni ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 11§2 kk. .</p> <p>Oskarżony z dużą siłą zadał pokrzywdzonemu 2 ciosy nożem w lewą stronę brzucha i klatki piersiowej gdzie usytuowane są newralgiczne dla życia ludzkiego organy wewnętrzne.</p> <p>Sąd zmienił opis czynu i przyjął, iż oskarżony usiłując dokonać zabójstwa pokrzywdzonego działał z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni to działanie w takim celu, by pozbawić życia, a ewentualny jedynie godzenie się z taką możliwością. Gdyby oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia pokrzywdzonego, to mógł to uczynić gdyż M. po otrzymaniu ciosów nożem a następnie pobiciu leżał na ziemi i nie był w stanie się obronić ani uciec. Oskarżony pozostawił go leżącego na ziemi i odszedł. O działaniu</p>	

w zamiarze nagłym ewentualnym świadczy dynamiczny przebieg zdarzenia. Oskarżony zaatakował pokrzywdzonego kiedy ten był pobudzony i wyzywał nieokreślone osoby z powodu rzućenia butelką w balkon jego mieszkania. W rękę trzymał kij.

Zadając ciosy w klatkę piersiową oraz w brzuch oskarżony liczył i godził się z tym, iż może spowodować śmierć pokrzywdzonego. Klatka piersiowa oraz brzuch są miejscami, w których znajdują się organy o bardzo ważnych dla życia człowieka funkcjach. Ich uszkodzenie nożem – tym bardziej ciosami o znacznej sile- zawsze może doprowadzić do śmierci człowieka.

W opinii biegłego obrażenia te skutkowały chorobą realnie zagrażającą życiu, określoną w art. 156 § 1 pkt 2 kk. Obrażenia jakich doznał pokrzywdzony spowodowały obfitą utratę krwi i w konsekwencji wstrząs hipowolemiczny. Nagły spadek ciśnienia krwi groził niedotlenieniem narządów wewnętrznych. Stwierdzenie choroby realnie zagrażającej życiu, oznacza coś co może nastąpić szybko, w każdej chwili. Powyższe ustalenia prowadzą do nieodpartego wniosku,

<p>że oskarżony uderzając pokrzywdzonego nożem w brzuch i klatkę piersiową musiał godzić się na to, że spowoduje jego śmierć. Tylko udzielona fachowa pomoc medyczna i operacja spowodowały, że pokrzywdzony nie stracił życia a obrażenia jakich doznał spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. H.	1	1	Wymierzając karę 8 lat pozbawienia wolności to jest karę stanowiącą dolny próg ustawowego zagrożenia Sąd miał na uwadze dotychczasową niekaralność oskarżonego, który jest mężczyzną w dojrzałym wieku oraz jego dotychczasowy tryb życia i pozytywną opinię. Oskarżony cieszy się dobrą opinią środowiskową. Pracuje a osiągane dochody przeznacza również na wspólne utrzymanie rodzinnego domu w jakim mieszka. Zajmował się schorowanym ojcem oraz opiekował matką podczas jej rekonwalescencji po odniesionej kontuzji. Wśród sąsiadów posiada opinię pozytywną . Ma wykształcenie średnie. Przez dwa lata zaocznie studiował zarządzanie ale studia przerwał. Nie

			<p>nadużywa alkoholu ani środków odurzających. Powyższe okoliczności zdaniem Sądu wskazują na to, że kara w minimalnej ustawowej wysokości spełni swoje cele nie tylko wychowawcze i zapobiegawcza ale również będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.</p>
Ł. H.	2		<p>na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w niniejszej sprawie od 27 listopada 2018 godz. 8.00 do 18 grudnia 2018 godz. 15.00 oraz od 16 maja 2019 roku godz. 12.30 do dnia 16 maja 2019 roku godz. 18.15. Okresy te wynikają z dokumentów takich jak protokoły zatrzymania i zwolnienia znajdujących się na kartach 34, 172, 229.</p>
Ł. H.	3		<p>na podstawie art. 46 § 1 kk zasądzono od oskarżonego Ł. H. na rzecz M. M. (1) kwotę 10 000 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Pokrzywdzony doznał niewątpliwej krzywdy. Na skutek działania oskarżonego poniósł rozległe obrażenia ciała. Był poddany operacji, która uratowała mu życie. Przez 11 dni przebywał w szpitalu. Do chwili obecnej odczuwa dyskomfort związany z doznanymi obrażeniami.</p>

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. H.	4		<p>na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazano zwrócić M. B. (1) dowód rzeczowy w postaci siekierki z rękojeścią przechowywany w magazynie dowodów rzeczowych tegoż Sądu poz. (...). Przedmiot ten nie miał żadnego związku ze zdarzeniem. Został zabezpieczony z daleko idącej ostrożności mimo tego, że świadek M. wyraźnie stwierdził, że siekiera jakiej rzekomo miał używać pokrzywdzony wyglądała zupełnie inaczej.</p>
Ł. H.	5		<p>na podstawie przepisów wskazanych w tym punkcie wyroku zasądzono wynagrodzenie na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu dla pokrzywdzonego, które uwzględniają reprezentowanie pokrzywdzonego zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i podczas procesu sądowego.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6.</p>	<p>oskarżonego obciążono całością kosztów procesu. Opłata została ustalona wprost we wskazanym przepisie ustawy o opłatach w sprawach karnych. Na wydatki składają się koszty pomocy prawnej świadczonej z urzędu dla pokrzywdzonego, ryczałtowe koszty za doręczenia korespondencji, za wydanie karty karnej oraz wydatki poniesione w związku z zaciągnięciem opinii biegłych.</p>	
<p>7. Podpis</p>		